

Nejste na to sami. Denní stacionář je oporou pro celé rodiny

13.7.2026 - | Krajský úřad Zlínského kraje

Když se před patnácti lety otevřel Denní stacionář pro osoby s tělesným a mentálním postižením v Uherském Brodě, byl tehdy devatenáctiletý David jedním z jeho prvních klientů. A dochází sem dodnes. Díky stacionáři mohou být lidé, kteří se potýkají s těžkým handicapem v domácím prostředí, a jejich rodinní příslušníci přitom mohou chodit do práce. Této službě se věnujeme ve třetím díle seriálu Nejste na to sami, kde představujeme sociální služby ve Zlínském kraji.

Pro mladého muže s těžkým kombinovaným postižením představuje stacionář možnost trávit čas mezi ostatními, zapojovat se do aktivit a být součástí kolektivu, zatímco jeho mamince Zdeňce už řadu let umožňuje lépe zvládat každodenní péči o syna.

„Pro nás rodiče je to obrovská pomoc. Když byl David mladší, mohla jsem díky stacionáři chodit do zaměstnání. Důležité pro nás také je, že si od náročné péče můžeme alespoň na chvíli odpočinout,“ říká Davidova maminka.

Každý den je jiný

Denní stacionář je ambulantní sociální služba určená lidem, kteří potřebují pravidelnou pomoc nebo dohled během dne, ale jinak žijí ve svém domácím prostředí. Ten uherskobrodský se zaměřuje na osoby s tělesným a mentálním postižením ve věku od 16 do 60 let. Službu mohou klienti využívat každý pracovní den od 7 do 16 hodin. Někteří docházejí denně, jiní jen ve vybrané dny podle potřeb rodiny.

Každý den přitom vypadá trochu jinak. Po ranním přivítání následují aktivizační činnosti, pomoc s hygienou, podávání jídla nebo procházky. Program se vždy přizpůsobuje konkrétním lidem.

„Každý klient vyhledává něco jiného. Někdo rád maluje, jiný procvičuje motoriku, další potřebuje především smyslovou stimulaci nebo klidné prostředí. Snažíme se vše nastavovat individuálně,“ vysvětluje vedoucí zařízení Vladimíra Pažitná.

Součástí stacionáře je například snoezelen – speciálně upravená místnost se světelnými a relaxačními prvky, kterou využívají zejména lidé s poruchou autistického spektra. Klienti mají k dispozici také různé rehabilitační pomůcky, canisterapii nebo muzikoterapii. Velkou oblibu si získalo i společné pečení.

„Když si něco upečeme, můžeme si to společně sníst. Ale není to jen o výsledku. Každá činnost rozvíjí určité schopnosti a stimuluje smysly,“ doplňuje Pažitná.

Právě pestrost aktivit oceňuje i Davidova maminka. „David miluje hudbu a muzikoterapie ho velmi baví. S přibývajícím věkem mi doma ubývá energie i nápadů. Tady ho dokážou zaujmout a zapojit. Hlavně není zavřený doma ve své bublině, je mezi lidmi a má pravidelný režim.“

Úleva od náročné péče

Důležitý je ale i další rozměr služby. Denní stacionář totiž nepomáhá jen samotným klientům, ale také jejich rodinám. Péče o člověka s těžkým postižením bývá nepřetržitá a trvá desítky let.

„Když potřebujeme poradit nebo si jen popovídat, víme, že se můžeme obrátit na pečovatelky ze stacionáře. Máme v ně plnou důvěru. A důležité je, že si s Davidem na pár hodin od sebe odpočineme,“ říká paní Zdeňka.

V uherskobrodském stacionáři pracují čtyři pečovatelky. Zařízení má kapacitu pro dvanáct klientů denně, službu však využívá celkem dvacet lidí, kteří docházejí v různých dnech podle svých potřeb. „Dlouhý seznam čekatelů nemáme, vždy se to snažíme nějak udělat. Zájemcům zpočátku nabídneme třeba jeden den a podobně,“ uvádí Vladimíra Pažitná. Mnozí klienti zde zůstávají dlouhé roky, často přicházejí po absolvování speciálních škol. Vytvářejí si tu přátelství a podobně se znají i jejich rodiče. A všichni si pochvalují stabilní tým, který o ně pečuje.

Příběh Davida ale ukazuje, že denní stacionář není jen místem péče. Pro lidi s postižením představuje prostor pro aktivní život, setkávání i rozvoj schopností. Jejich rodinám pak poskytuje tolik potřebnou podporu a jistotu, že na náročnou každodenní péči nejsou samy.

AUTOR: *Alena Železníková*

Co je denní stacionář?

Jde o ambulantní formu sociální služby určenou lidem, kteří potřebují pravidelnou pomoc a péči během dne, ale zároveň chtějí nebo musí zůstat ve svém domácím prostředí. Funguje jako „denní péče“, kam klienti docházejí za programem a podporou. Nejčastěji se zaměřuje na osoby se zdravotním postižením či seniory a cílem je zajistit klientům smysluplnou aktivizaci, rehabilitaci a společnost, a zároveň poskytnout nezbytnou úlevu rodinným příslušníkům, kteří o ně jinak celodenně pečují.

Kdo v kraji službu poskytuje?

Charita Luhačovice, www.luhacovice.charita.cz

Charita Nový Hrozenkov, www.nhrozenkov.charita.cz

Letokruhy, o.p.s., www.letokruhy-vs.cz

Diakonie ČCE – středisko CESTA, <https://uherskehradiste.diakonie.cz>

Charita Valašské Klobouky, www.valklobouky.charita.cz

NADĚJE, oblast Otrokovice, <https://nadeje.cz/>

NADĚJE, oblast Vsetín, <https://nadeje.cz>

Sociální služby města Kroměříže, p.o., www.sskm.cz

Sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, p.o., www.ssozp.cz

SOCIÁLNÍ SLUŽBY UHERSKÝ BROD, p.o., <https://www.ssub.cz>

Poznámka Elišky Olšákové, náměstkyně hejtmana pro sociální věci a neziskový sektor:

„V roce 2025 využilo ve Zlínském kraji služby denních stacionářů pro osoby se zdravotním postižením 181 klientů. Pracovníci jim poskytli celkem 72 381 hodin přímé péče.“

Více informací:

www.nejstenatosamizk.cz

www.socialnisluzbyzk.cz

<https://mpsv.gov.cz/registr-poskytovatelů-sluzeb>

Denní stacionář v Uherském Brodě.

<https://zlinskykraj.cz/aktuality/nejste-na-to-sami-denni-stacionar-je-oporou-pro-cele-rodiny-6a54>